

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 63

26 octombrie 2020

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție

2020/C 359/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> . . .	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2020/C 359/02	Cauza C-199/20 P: Recurs introdus la 11 mai 2020 de Gamma-A SIA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 12 martie 2020 în cauza T-352/19, Gamma-A/EUIPO – Zivju pārstrādes uzņēmumu serviss	2
2020/C 359/03	Cauza C-200/20 P: Recurs introdus la 11 mai 2020 de Gamma-A SIA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 12 martie 2020 în cauza T-353/19, Gamma-A/EUIPO – Zivju pārstrādes uzņēmumu serviss	2
2020/C 359/04	Cauza C-319/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 15 iulie 2020 – Facebook Ireland Limited/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	2
2020/C 359/05	Cauza C-321/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Barcelona (Spania) la 20 iulie 2020 – CDT, SA/MIMR, HRMM	3
2020/C 359/06	Cauza C-330/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spania) la 23 iulie 2020 – IP/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)	4

2020/C 359/07	Cauza C-339/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 24 iulie 2020 – VD	4
2020/C 359/08	Cauza C-357/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichts Wien (Austria) la 31 iulie 2020 – IE/Magistrat der Stadt Wien	5
2020/C 359/09	Cauza C-366/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spania) la 5 august 2020 – CZ/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)	6
2020/C 359/10	Cauza C-391/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Satversmes tiesa (Letonia) la 29 iulie 2020 – Boriss Cilevičs și alții/Latvijas Republikas Saeima	6
2020/C 359/11	Cauza C-397/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 20 august 2020 – SR	7
2020/C 359/12	Cauza C-398/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajský soud v Brně (Republica Cehă) la 20 august 2020 – ELVOSPOL/Odvolací finanční ředitelství	8
2020/C 359/13	Cauza C-408/20 P: Recurs introdus la 1 septembrie 2020 de Danilo Poggiolini împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 3 iulie 2020 în cauzele conexe T-347/19 și T-348/19, Enrico Falqui și Danilo Poggiolini/Parlamentul European	8
2020/C 359/14	Cauza C-429/20 P: Recurs introdus la 11 septembrie 2020 de Solar Ilias Bompaina AE împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 3 iulie 2020 în cauza T-143/19, Solar Ilias Bompaina/Comisia	9
Tribunalul		
2020/C 359/15	Cauza T-537/20: Acțiune introdusă la 18 august 2020 – Republica Lituania/Comisia	11
2020/C 359/16	Cauza T-538/20: Acțiune introdusă la 26 august 2020 – Guasch Pubill/EUIPO – Napkings (șervețele de curățat, fețe de masă)	11
2020/C 359/17	Cauza T-546/20: Acțiune introdusă la 2 septembrie 2020 – Sopra Steria Benelux și Unisys Belgium/Comisia	12
2020/C 359/18	Cauza T-551/20: Acțiune introdusă la 3 septembrie 2020 – Jeronimo Martins Polska/EUIPO – Rivella International (Riviva)	13
2020/C 359/19	Cauza T-555/20: Acțiune introdusă la 3 septembrie 2020 – QB/BCE	14

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2020/C 359/01)

Ultima publicație

JO C 348, 19.10.2020

Publicații anterioare

JO C 339, 12.10.2020

JO C 329, 5.10.2020

JO C 320, 28.9.2020

JO C 313, 21.9.2020

JO C 304, 14.9.2020

JO C 297, 7.9.2020

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Recurs introdus la 11 mai 2020 de Gamma-A SIA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 12 martie 2020 în cauza T-352/19, Gamma-A/EUIPO – Zivju pārstrādes uzņēmumu serviss

(Cauza C-199/20 P)

(2020/C 359/02)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Gamma-A SIA (reprezentant: M. Liguts, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Prin Ordonanța din 3 septembrie 2020, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a decis ca recursul să nu fie admis în principiu și a dispus ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 11 mai 2020 de Gamma-A SIA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 12 martie 2020 în cauza T-353/19, Gamma-A/EUIPO – Zivju pārstrādes uzņēmumu serviss

(Cauza C-200/20 P)

(2020/C 359/03)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Gamma-A SIA (reprezentant: M. Liguts, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 3 septembrie 2020, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a decis ca recursul să nu fie admis în principiu și a dispus ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 15 iulie 2020 – Facebook Ireland Limited/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Cauza C-319/20)

(2020/C 359/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă-pârâtă: Facebook Ireland Limited

Intimat-reclamant: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Întrebarea preliminară

Dispozițiile cuprinse în capitolul VIII din Regulamentul (UE) 2016/679 ⁽¹⁾, în special cele ale articolului 80 alineatele (1) și (2) și ale articolului 84 alineatul (1) din acest regulament, se opun unor dispoziții naționale care conferă concurenților, pe de o parte, și asociațiilor, organismelor și autorităților locale abilitate în temeiul dreptului intern, pe de altă parte – în plus față de competențele de intervenție ale autorităților de supraveghere responsabile pentru supravegherea și punerea în aplicare a regulamentului menționat și față de căile de atac ale persoanelor vizate – , independent de încălcarea unor drepturi concrete ale unor particulari vizați și fără un mandat din partea unei persoane vizate, posibilitatea de a formula împotriva contravenientului, în fața instanțelor civile, o acțiune având ca obiect încălcarea Regulamentului (UE) 2016/679, invocând principiul interdicției practicilor comerciale neloiale sau încălcarea unei legi privind protecția consumatorului sau interdicția utilizării unor Condiții Generale nevalide?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul de bază privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Barcelona (Spania) la 20 iulie 2020 – CDT, SA/MIMR, HRMM

(Cauza C-321/20)

(2020/C 359/05)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Barcelona

Părțile din procedura principală

Apelantă: CDT, SA

Intimați: MIMR, HRMM

Întrebările preliminare

- 1) O hotărâre a Curții care interpretează și aplică o directivă a Uniunii și care consideră că o lege națională este contrară directivei, determină lipsirea imediată de efecte a legii naționale sau aceasta trebuie să continue să se aplice în ceea ce privește raporturile dintre particulari până la modificarea sa de către legiuitorul național? Se solicită ca la această întrebare să se răspundă în general sau luând în considerare Hotărârea Curții din 14 iunie 2012 ⁽¹⁾ și efectele sale asupra [versiunii inițiale a articolului 83 alineatul 10 din Textul codificat al Legii generale privind protecția consumatorilor și a utilizatorilor].
- 2) Eliminarea conținutului unei clauze contractuale, ca urmare a declarării caracterului său abuziv, este în contradicție cu principiul securității juridice, care este inherent ordinii juridice a Uniunii Europene, în cazurile în care, la momentul încheierii contractului și al stabilirii clauzei, nu exista niciun criteriu în funcție de care să se determine caracterul abuziv al obiectului acesteia, având în vedere că nu exista o normă juridică sau o jurisprudență cu privire la această clauză? În cazul unui răspuns afirmativ, consecința care se impune este eliminarea doar a elementului considerat abuziv din clauza în discuție?

- 3) Se opune principiului respectiv aplicarea unui criteriu jurisprudențial -care interpretează o normă de drept național în ceea ce privește contractele anterioare stabilirii acestui criteriu, care au fost încheiate într-un moment în care criteriul general utilizat de instanțe era opus noului criteriu jurisprudențial?

(¹) Hotărârea din 14 iunie 2012, Banco Español de Crédito (C-618/10, EU:C:2012:349).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spania) la 23 iulie 2020 – IP/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Cauza C-330/20)

(2020/C 359/06)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Părțile din procedura principală

Reclamantă: IP

Pârât: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

Întrebările preliminare

- 1) Este contrară dreptului Uniunii, și anume articolelor 63 TFUE și 65 TFUE, precum și principiilor fundamentale ale liberei circulații, egalității de tratament și nediscriminării, o reglementare națională precum articolul 39.2 din Legea privind impozitul pe venitul persoanelor fizice nr. 35/2006 din 28 noiembrie 2006, astfel cum a fost modificat prin articolul 3 punctul al doilea din Legea nr. 7/2012 din 29 octombrie 2012, care califică drept „câștiguri patrimoniale nejustificate”, „în orice caz”, impozitarea, pentru cea mai veche dintre perioadele neprescrise, în cazul încălcării formale sau al îndeplinirii tardive a obligației de informare cu privire la bunurile sau la drepturile și activele deținute în străinătate, prin intermediul „Formularul[ui] 720”, fără a se ține seama de normele de prescripție prevăzute de Legea nr. 58/2003 privind Codul general al impozitelor, cu excepția situației în care este vorba despre „venituri declarate” sau care provin din perioade în care persoana nu își avea reședința fiscală în Spania?

În cazul unui răspuns negativ, întrucât este considerată proporțională:

- 2) este contrară dreptului Uniunii, și anume articolelor 63 TFUE și 65 TFUE, precum și principiilor fundamentale ale liberei circulații, egalității de tratament, nediscriminării și proporționalității, o reglementare națională precum articolul 39.2 din Legea privind impozitul pe venitul persoanelor fizice nr. 35/2006 din 28 noiembrie 2006, pentru consecințele menționate anterior, respectiv faptul că aceste venituri au fost declarate tardiv, fără ca anterior să fi fost inițiată și notificată vreo procedură de verificare sau să fi fost formulată vreo cerere de schimb de informații fiscale, în condițiile în care exista un mecanism în vigoare în acest scop cu statul terț?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 24 iulie 2020 – VD

(Cauza C-339/20)

(2020/C 359/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamant: VD

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 12 alineatul (2) literele (a) și (d) din Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței ⁽¹⁾, precum și articolul 23 alineatul (2) literele (g) și (h) din Regulamentul (UE) 596/2014 al Parlamentului și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață ⁽²⁾, care a înlocuit directiva menționată începând de la data de 3 iulie 2016, interpretat în lumina considerentului (65) al acestui regulament, nu implică, ținând seama de caracterul secret al schimbului de informații și de caracterul general al publicului care poate fi pus în discuție, posibilitatea ca legiuitorul național să impună operatorilor de comunicații electronice o păstrare temporară, dar generalizată a datelor de conectare pentru a permite autorității administrative menționate la articolul 11 din directivă și la articolul 22 din regulament, atunci când împotriva anumitor persoane apar bănuieli rezonabile că sunt implicate în practici de utilizare abuzivă a informațiilor privilegiate sau de manipulare a pieței, să solicite din partea operatorului înregistrările existente ale datelor de transfer în cazul în care există bănuieli rezonabile că aceste înregistrări legate de obiectul investigației ar putea fi concludente pentru a face dovada realității încălcării, permițând în special restabilirea contactelor dintre persoanele în cauză înainte de apariția bănuielilor?
- 2) În cazul în care răspunsul Curții de Justiție ar fi de natură să determine Cour de cassation să considere că legislația franceză privind păstrarea datelor de conectare nu este conformă cu dreptul Uniunii, efectele acestei legislații ar putea fi menținute cu titlu provizoriu pentru a evita insecuritatea juridică și pentru a permite ca datele colectate și păstrate anterior să fie utilizate în unul dintre scopurile urmărite de această legislație?
- 3) O instanță națională poate menține provizoriu efectele unei legislații care permite agenților unei autorități administrative independente însărcinate cu efectuarea investigațiilor în materie de abuz de piață să obțină, fără un control prealabil efectuat de o instanță sau de o altă autoritate administrativă independentă, comunicarea datelor de conectare?

⁽¹⁾ JO 2003, L 96, p. 16, Ediție specială, 06/vol. 5, p. 210.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO 2014, L 173, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichts Wien (Austria) la 31 iulie 2020 – IE/Magistrat der Stadt Wien

(Cauza C-357/20)

(2020/C 359/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamant: IE

Pârât: Magistrat der Stadt Wien

Întrebările preliminare

- 1) Ce trebuie să se înțeleagă prin termenul „arie de reproducere” în sensul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind conservarea habitatelor naturale ⁽¹⁾ și cum trebuie delimitată în spațiu o „arie de reproducere” de alte zone?
- 2) Care sunt factorii determinanți în baza cărora se stabilește dacă și eventual pentru ce perioadă este limitată în timp existența unei arii de reproducere?
- 3) Care sunt criteriile pe baza cărora se stabilește dacă printr-o anumită acțiune sau omisiune s-a cauzat o deteriorare sau o distrugere a unei arii de reproducere?

- 4) Care sunt criteriile pe baza cărora se stabilește dacă o „arie de odihnă” în sensul prevăzut la articolul 12 alineatul (a) litera (d) din Directiva privind conservarea habitatelor naturale a fost deteriorată sau distrusă?

(¹) Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO 1992, L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2013/17/UE a Consiliului din 13 mai 2013 de adaptare a anumitor directive în domeniul mediului, având în vedere aderarea Republicii Croația (JO 2013, L 158, p. 193).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spania) la 5 august 2020 – CZ/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Cauza C-366/20)

(2020/C 359/09)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Părțile din procedura principală

Reclamantă: CZ

Pârât: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

Întrebările preliminare

- 1) Este contrară dreptului Uniunii, și anume articolelor 63 TFUE și 65 TFUE, precum și principiilor fundamentale ale liberei circulații, egalității de tratament și nediscriminării, o reglementare națională precum articolul 39.2 din Legea privind impozitul pe venitul persoanelor fizice nr. 35/2006 din 28 noiembrie 2006, astfel cum a fost modificat prin articolul 3 punctul al doilea din Legea nr. 7/2012 din 29 octombrie 2012, care califică drept „câștiguri patrimoniale nejustificate”, „în orice caz”, impozitarea, pentru cea mai veche dintre perioadele neprescrise, în cazul încălcării formale sau al îndeplinirii tardive a obligației de informare cu privire la bunurile sau la drepturile și activele deținute în străinătate, prin intermediul „Formularului 720”, fără a se ține seama de normele de prescripție prevăzute de Legea nr. 58/2003 privind Codul general al impozitelor, cu excepția situației în care este vorba despre „venituri declarate” sau care provin din perioade în care persoana nu își avea reședința fiscală în Spania?

În cazul unui răspuns negativ, întrucât este considerată proporțională:

- 2) Este contrară dreptului Uniunii, și anume articolelor 63 TFUE și 65 TFUE, precum și principiilor fundamentale ale liberei circulații, egalității de tratament, nediscriminării și proporționalității, o reglementare națională precum articolul 39.2 din Legea privind impozitul pe venitul persoanelor fizice nr. 35/2006 din 28 noiembrie 2006, pentru consecințele menționate anterior, respectiv faptul că aceste venituri au fost declarate tardiv, fără ca anterior să fi fost inițiată și notificată vreo procedură de verificare sau să fi fost formulată vreo cerere de schimb de informații fiscale, în condițiile în care exista un mecanism în vigoare în acest scop cu statul terț?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Satversmes tiesa (Letonia) la 29 iulie 2020 – Boriss Cilevičs și alții/Latvijas Republikas Saeima

(Cauza C-391/20)

(2020/C 359/10)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Satversmes tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Boriss Cilevičs, Valērijs Agešins, Vjačeslavs Dombrovskis, Vladimirs Nikonovs, Artūrs Rubiks, Ivans Ribakovs, Nikolajs Kabanovs, Igors Pimenovs, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins, Ivans Klementjevs, Inga Goldberga, Evija Papule, Jānis Krišāns, Jānis Urbanovi, Ļubova Švecova, Sergejs Dolgopolovs, Andrejs Klementjevs, Reģina Ločmele-Luņova, Ivars Zariņš

Instituția de la care emană actul atacat: Latvijas Republikas Saeima

Întrebările preliminare

- 1) O reglementare precum cea în discuție în litigiul principal constituie o restricție privind libertatea de stabilire consacrată la articolul 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau, cu caracter subsidiar, privind libera prestare a serviciilor, garantată la articolul 56 [din tratatul respectiv], precum și privind libertatea de desfășura a activitate comercială, recunoscută la articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?
- 2) Ce considerații trebuie să se aibă în vedere pentru aprecierea caracterului justificat, adecvat și proporțional al reglementării respective în raport cu obiectivul său legitim de a proteja limba oficială ca manifestare a identității naționale?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 20 august 2020 – SR

(Cauza C-397/20)

(2020/C 359/11)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamant: SR

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 12 alineatul (2) literele (a) și (d) din Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) ⁽¹⁾, precum și articolul 23 alineatul (2) literele (g) și (h) din Regulamentul (UE) 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață ⁽²⁾, care a înlocuit directiva menționată începând de la data de 3 iulie 2016, interpretat în lumina considerentului (65) al acestui regulament, nu implică, ținând seama de caracterul secret al schimbului de informații și de caracterul general al publicului care poate fi pus în discuție, posibilitatea ca legiuitorul național să impună operatorilor de comunicații electronice o păstrare temporară, dar generalizată a datelor de conectare pentru a permite autorității administrative menționate la articolul 11 din directivă și la articolul 22 din regulament, atunci când împotriva anumitor persoane apar bănuieli rezonabile că sunt implicate în practici de utilizare abuzivă a informațiilor privilegiate sau de manipulare a pieței, să solicite din partea operatorului înregistrările existente ale datelor de transfer în cazul în care există bănuieli rezonabile că aceste înregistrări legate de obiectul investigației ar putea fi concludente pentru a face dovada realității încălcării, permițând în special restabilirea contactelor dintre persoanele în cauză înainte de apariția bănuielilor?
- 2) În cazul în care răspunsul Curții de Justiție ar fi de natură să determine Cour de cassation să considere că legislația franceză privind păstrarea datelor de conectare nu este conformă cu dreptul Uniunii, efectele acestei legislații ar putea fi menținute cu titlu provizoriu pentru a evita insecuritatea juridică și pentru a permite ca datele colectate și păstrate anterior să fie utilizate în unul dintre scopurile urmărite de această legislație?

- 3) O instanță națională poate menține provizoriu efectele unei legislații care permite agenților unei autorități administrative independente însărcinate cu efectuarea investigațiilor în materie de abuz de piață să obțină, fără un control prealabil efectuat de o instanță sau de o altă autoritate administrativă independentă, comunicarea datelor de conectare?

⁽¹⁾ JO 2003, L 96, p. 16, Ediție specială, 06/vol. 5, p. 210.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO 2014, L 173, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajský soud v Brně (Republica Cehă) la 20 august 2020 –
ELVOSPOL/Odvolací finanční ředitelství**

(Cauza C-398/20)

(2020/C 359/12)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Krajský soud v Brně

Părțile din procedura principală

Reclamant: ELVOSPOL

Pârât: Odvolací finanční ředitelství

Întrebarea preliminară

O reglementare națională prin care se stabilește o unei condiție care împiedică un contribuabil plătitor de taxă pe valoarea adăugată și supus obligației de a calcula impozitul legat de realizarea unui beneficiu impozabil către un alt contribuabil, efectuând o ajustare a cuantumului impozitului datorat din suma creanței care rezultă în termenul șase luni anterior deciziei instanței asupra falimentului aceluși alt contribuabil, care a plătit serviciul doar parțial sau nu a plătit deloc este în conflict cu scopul articolului 90 alineatele (1) și (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

**Recurs introdus la 1 septembrie 2020 de Danilo Poggiolini împotriva Ordonanței Tribunalului
(Camera a opta) din 3 iulie 2020 în cauzele conexe T-347/19 și T-348/19, Enrico Falqui și Danilo
Poggiolini/Parlamentul European**

(Cauza C-408/20 P)

(2020/C 359/13)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurrent: Danilo Poggiolini (reprezentanți: F. Sorrentino, A. Sandulli, B. Cimino, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile recurrentului

— declararea admisibilității cererii de anulare a notei nr. D(2019) 14435 din 11 aprilie 2019 a Direcției Generale Finanțe a Parlamentului European și de anulare a notei nr. D309419 din 8 iulie 2019 a Direcției Generale Finanțe – Direcția Drepturi financiare și sociale ale deputaților – Unitatea salarii și drepturi sociale ale – șeful de unitate; în consecință, anularea notelor menționate mai sus sau trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene pentru a se pronunța;

— obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată din prezenta procedură și a cheltuielilor de judecată corespunzătoare procedurii care s-a derulat în fața Tribunalului Uniunii Europene.

Motivele și principalele argumente

Recurentul invocă trei motive în susținerea cererii de anulare a Ordonanței din 3 iulie 2020, Falqui și Poggiolini/Parlamentul (T-347/19 și T-348/19, nepublicată, EU:T:2020:303), dată de Camera a opta a Tribunalului Uniunii Europene în cauza T-348/19, în special:

motivul referitor la tardivitate, în raport cu termenul de două luni prevăzut de dispozițiile coroborate ale articolului 81 și ale articolului 130 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, a excepției ridicate de Parlamentul European în ceea ce privește inadmisibilitatea acțiunii formulate de domnul Poggiolini în fața Tribunalului, și a aplicabilității în privința depunerilor efectuate prin sistemul e-Curia a articolului 60 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, potrivit căruia: „[t]ermenele procedurale se prelungesc pentru considerente de distanță, în mod invariabil, cu zece zile”;

motivul întemeiat pe caracterul atacabil al notei nr. D(2019) 14435 din 11 aprilie 2019 a Direcției Generale Finanțe a Parlamentului European în măsura în care produce efecte imediate și pe admisibilitatea care decurge din acțiunea jurisdicțională în anularea acesteia;

motivul privind admisibilitatea cererii de anulare a notei D309419 din 8 iulie 2019 a Direcției Generale Finanțe – Direcția Drepturi financiare și sociale ale deputaților – Unitatea salarii și drepturi sociale ale – șeful de unitate formulată cu memoriul în adaptarea concluziilor acțiunii, prevăzut la articolul 86 din Regulamentul de procedură al Tribunalului și întemeiat pe necesitatea, dacă toate cerințele sunt îndeplinite, de a transforma acest memoriu în cerere introductivă.

Recurentul invocă alte trei motive întemeiate pe nelegalitatea notei nr. D(2019) 14435 din 11 aprilie 2019 și a notei nr. D309419 din 8 iulie 2019, în special:

motivul întemeiat pe încălcarea Deciziilor Biroului Președintelui Parlamentului European din 19 mai și din 9 iulie 2008 de stabilire a *Măsurilor de punere în aplicare a statutului deputaților din Parlamentul European*;

motivul întemeiat pe neaplicarea de către Parlamentul European a unei reglementări naționale ilegale (cea introdusă prin deliberarea Biroului Președintelui Camerei Deputaților din Italia nr. 14/2018);

motivul întemeiat pe aplicarea nelegală de către Parlamentul European a unei reglementări naționale care contravine principiilor fundamentale ale ordinii juridice a Uniunii și, *in primis*, principiului protecției încrederii legitime și întemeiat pe încălcarea principiului supremației dreptului Uniunii.

Recurs introdus la 11 septembrie 2020 de Solar Ilias Bompaina AE împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 3 iulie 2020 în cauza T-143/19, Solar Ilias Bompaina/Comisia

(Cauza C-429/20 P)

(2020/C 359/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Solar Ilias Bompaina AE (reprezentanți: A. Metaxas, avocat, A. Bartosch, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

— anularea ordonanței atacate;

— declararea admisibilității acțiunii și trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare.

Motivele și principalele argumente

Recursul se întemeiază pe două motive.

În primul rând, Tribunalul a făcut o analiză juridică eronată a faptelor aflate la originea acțiunii, întrucât a ignorat conținutul plângerii prezentate de recurentă, în pofida faptului că a înțeles perfect respectivul conținut.

În al doilea rând, Tribunalul a aplicat un standard de asemenea eronat în materie de probațiune.

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 18 august 2020 – Republica Lituania/Comisia

(Cauza T-537/20)

(2020/C 359/15)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Reclamantă: Republica Lituania (reprezentanți: R. Dzikovič și K. Dieninio, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate⁽¹⁾, în măsura în care se adresează Republicii Lituania și se referă la măsura „pensionare anticipată” (măsura 113);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv. Aceasta susține că Comisia, la adoptarea deciziei contestate prin care a impus Lituaniei o corecție de 2 186 447,97 de euro pentru deficiența controalelor-cheie, a încălcat articolul 52 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013⁽²⁾ și articolele 34 alineatul (6) și 35 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 908/2014⁽³⁾ și nu a respectat principiul proporționalității și obligația de cooperare.

La stabilirea amplorii neconformității, a naturii încălcării și a prejudiciului financiar cauzat Uniunii Europene, Comisia a aplicat Lituaniei o corecție forfetară, deși controalele *ex post* au fost realizate de autoritățile lituaniene pe baza criteriilor care au fost îmbunătățite în lumina Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene în cauza T-508/15, *Republica Lituania împotriva Comisiei*, deși rezultatele au condus la o estimare precisă a prejudiciului actual cauzat fondurilor UE, iar amploarea neconformității a fost atât de mică încât Comisia a putut să își întrerupă investigația.

⁽¹⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2020/859 a Comisiei din 16 iunie 2020 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEAGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2020, L 195, p. 59).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 549).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014 al Comisiei din 6 august 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea conturilor, normele referitoare la controale, valorile mobiliare și transparența (JO 2014, L 255, p. 59).

Acțiune introdusă la 26 august 2020 – Guasch Pubill/EUIPO – Napkings (șervețele de curățat, fețe de masă)

(Cauza T-538/20)

(2020/C 359/16)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamant: Marcos Guasch Pubill (Barcelona, Spania) (reprezentant: R. Guerras Mazón, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Napkings, SL (Madrid, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: reclamantul

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial comunitar nr. 650 627-0003 (șervețele de curățat, fețe de masă)

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 23 iunie 2020 în cauza R 1051/2019-3

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, admiterea excepției autorității de lucru judecat și obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;
- în subsidiar, respingerea motivelor invocate și anularea deciziei atacate, pronunțarea unei alte decizii în locul celei atacate, respingerea cererii de declarare a nulității sub toate motivele sau trimiterea cauzei la EUIPO pentru a analiza „motivele suplimentare” asupra cărora EUIPO nu s-a pronunțat, cu obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 52 alineatul (3) din Regulamentul nr. 6/2002 al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) Regulamentul nr. 6/2002 al Consiliului;
- încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (b), coroborat cu articolul 6 din Regulamentul nr. nr. 6/2002 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 2 septembrie 2020 – Sopra Steria Benelux și Unisys Belgium/Comisia

(Cauza T-546/20)

(2020/C 359/17)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Sopra Steria Benelux (Ixelles, Belgia), Unisys Belgium (Machelen, Belgia) (reprezentanți: L. Masson și G. Tilman, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei adoptate de Comisia Europeană în cadrul unui contract de achiziții publice cu referința TAXUD/2019/OP/0006, intitulat „CCN-Evolution: Specification, development, maintenance and 3rd level support of TAXUD IT platforms – Lot A: Evolution services for the CCN/CSI Platform”:
 - de respingere a ofertei consorțiului format de reclamante;
 - de atribuire a contractului consorțiului ARHS-IBM;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în acțiune.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat, pe de o parte, pe încălcarea articolului 23 din Anexa I la Regulamentul (UE, EURATOM) nr. 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO 2018, L 193, p. 1). Pe de altă parte, acest motiv se întemeiază pe o eroare vădită de apreciere întrucât:
 - Comisia nu ar fi verificat anomalia prețurilor ofertantului câștigător;
 - Comisia nu ar fi considerat oferta ofertantului câștigător ca fiind anormal de scăzută.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, conținută printre altele la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât Comisia nu ar fi motivat în mod corespunzător decizia de a nu considera oferta ofertantului câștigător ca fiind anormal de scăzută.

Acțiune introdusă la 3 septembrie 2020 – Jeronimo Martins Polska/EUIPO – Rivella International (Riviva)

(Cauza T-551/20)

(2020/C 359/18)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Jeronimo Martins Polska S.A. (Kostrzyn, Polonia) (reprezentant: R. Skubisz, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Rivella International AG (Rothrist, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale „Riviva” – cererea de înregistrare nr. 16 888 174

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 1 iulie 2020 în cauza R 2420/2019-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată și, în cazul în care cealaltă parte din procedura în fața camerei de recurs intervine în acțiune, obligarea intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 3 septembrie 2020 – QB/BCE

(Cauza T-555/20)

(2020/C 359/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: QB (reprezentant: L. Levi, avocată)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni drept admisibilă și întemeiată;

în consecință:

- anularea raportului de evaluare pentru perioada 2015, redactat la 8 octombrie 2019;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziilor din 7 februarie 2020 și din 24 iunie 2020 de respingere a căii de atac administrative și, respectiv, a reclamației formulate de reclamantă;
- obligarea pârâtei la repararea prejudiciului moral evaluat *ex aequo et bono* la 15 000 de euro;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 266 TFUE și a ghidului privind evaluarea, în special întrucât nu ar fi existat o nouă evaluare a reclamantei, ci o simplă copiere-lipire a evaluărilor cuprinse în raportul de evaluare inițial.
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea ghidului privind evaluarea și a procedurii, precum și pe încălcarea obligației de solitudine, în special întrucât raportul de evaluare a reclamantei nu ar identifica mijloacele de ameliorare și nu ar stabili obiective, în sensul prevăzut de ghidul privind evaluarea.
 3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită care ar vicia raportul de evaluare în litigiu, în aprecierea faptelor reținute în raportul menționat.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO